

چکیده

امروزه با وجود محبوبیت مفهوم سرمایه اجتماعی در درون سازمان، تحقیقات اندکی در خصوص تاثیرگذاری آن بر رابطه بین مدیریت دانش و عملکرد نوآورانه در سازمانها انجام شده است. پژوهش حاضر به دنبال طراحی چارچوبی نظام‌مند در خصوص مفاهیم مدیریت دانش، نوآرانی و سرمایه اجتماعی در ارتباط با هم در بیمارستانهای شهر رشت دارد. با توجه به بررسی ادبیات موضوع و نقشی که سرمایه اجتماعی و مدیریت دانش هر یک به تنهایی می‌توانند بر عملکرد نوآورانه داشته باشند، محقق، سه متغیر مدیریت دانش، سرمایه اجتماعی و نوآوری را به منظور مدل سازی نظری انتخاب نمودند. پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر دانش بر نوآوری سازمانی با نقش تعدیل‌گری سرمایه اجتماعی در بیمارستان‌های گیلان انجام شده است. پژوهش از نوع توصیفی تحلیلی و از نظر روش اجرا پیمایشی است. جامعه هدف در این تحقیق بیمارستانهای استان گیلان می‌باشد تعداد کل آن‌ها ۲۵ بیمارستان است. در این تحقیق جامعه آماری و حجم نمونه با هم برابرند و از روش سرشماری برای تعیین حجم نمونه استفاده شده است. در مجموع از ۲۵ بیمارستان نمونه برداری بعمل آمد. بطوریکه در هر بیمارستان بطور متوسط ۱۰ پرسشنامه توزیه گردید و مجموعاً ۲۵۰ پرسشنامه جمع‌آوری می‌گردد. ابزار گردآوری اطلاعات بخش پیمایشی پرسشنامه‌های استاندارد نوآوری سازمانی (روحی پناه و همکاران (۱۳۹۱)؛ پرسشنامه دانش ضمنی و دانش صریح (توسلی نوقابی، ۱۳۸۸) و نوآوری خدمات بیمارستانی (هوگان و همکاران، ۲۰۱۳) بوده است. لازم به ذکر است که روایی و پایایی پرسشنامه‌های مذکور در پژوهش حاضر مورد بررسی قرار گرفت و نمره آلفای پرسشنامه‌ها از روایی بالایی برخوردار بود. جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از آزمون رگرسیون و رگرسیون سلسله‌مراتبی استفاده شد و همه مراحل تحلیل به وسیله نرم‌افزار Spss انجام شد. نتایج یافته‌های نشان داد که با توجه به نتایج آزمون رگرسیون سلسله‌مراتبی مشخص شد رابطه (دانش آشکار* سرمایه ارتباطی) با نوآوری سازمانی (ضریب ۰/۱۸۲) و رابطه (دانش آشکار* سرمایه ساختاری) با نوآوری سازمانی (ضریب ۰/۲۷۳) معنی‌دار بوده است. همچنین مشخص شد که بین دانش ضمنی و ابعاد مختلف سرمایه اجتماعی (ساختاری، ارتباطی و شناختی) رابطه معنی‌دار وجود دارد. ولی بین دانش آشکار و سرمایه شناختی با نوآوری سازمانی رابطه معنی‌داری مشاهده نشد (ضریب ۰/۰۶۱). در بررسی رابطه دانش ضمنی و دانش آشکار با نوآوری سازمان نتایج نشان داد که هر دو بعد دانش سازمانی (ضمنی و صریح) بر نوآوری سازمانی تاثیرگذار بوده و رابطه آنها معنی‌دار می‌باشد ($p < ۰/۰۵$).

کلیدواژه‌ها: نوآوری سازمانی، دانش ضمنی، دانش صریح، سرمایه شناختی، سرمایه ارتباطی، سرمایه ساختاری